

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11Co/116/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513202472
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamo
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8513202472.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Šama a sudcov JUDr. Romana Tótha a JUDr. Jozefa Škraba v právnej veci navrhovateľa: T. W., nar. X.X.XXXX, bývajúceho v X. S., P. XXXX/XX, zastúpeného JUDr. Helenou Demjanovou, advokátkou, AK v Starej Ľubovni, Sládkovičova 15, proti odporkyni: T. W., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej v X. S., D. XXX/XX, t.č. v X. S., O. X, o určenie výživného pre plnoleté dieťa, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 5C/46/2013-56 zo dňa 16.7.2013, jednomyseľne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa.

N e p r i z n á v a žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zaviazal odporkyňu prispievať na výživu navrhovateľa vo výške 30 % zo sumy životného minima počnúc dňom podania návrhu, t.j. od 22.5.2013, splatných do 10. dňa toho ktorého mesiaca vopred do rúk navrhovateľa. Odporkyňa bola zaviazaná uhradiť navrhovateľovi zaostané výživné od 22.5.2013 do 30.6.2013 vo výške 35,25 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žiadnemu z účastníkov súd náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch rozsudku súd prvého stupňa uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal toho, aby súd zaviazal odporkyňu prispievať mu výživným vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa počnúc dňom podania návrhu. Svoj návrh odôvodnil tým, že odporkyňa je jeho matkou a neplní si svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť, a to odkedy sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti, t.j. od 18.3.2013 k svojmu terajšiemu druhovi G. G.. Odporkyňa je poberateľkou rodičovského príspevku. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil skutkový stav, podľa ktorého navrhovateľ je synom odporkyne a F. W.. Od septembra 2013 je študentom 4. ročníka Strednej priemyselnej školy strojníckej v F.. Za internát platí 22,- eur mesačne, za stravu 56,- eur mesačne, jedna cesta z F. do X. S. stojí 1,60 eur, čiže mesačne cestovné predstavuje okolo 12,80 eur. Za knihy ročne platí okolo 50,- eur, ďalšie náklady sú spojené s platením ZRPŠ a príspevkov na stužkovú. Navrhovateľ sa venuje futbalu, v dôsledku čoho dochádza každý deň na tréningy z F. do Q. P., pričom jedna cesta stojí 1,- euro. V sobotu alebo v nedeľu dochádza na zápasy do Q. P. zo X. S., jedna cesta tam a späť stojí 2,70 eur. Ďalšie náklady sú spojené s nákupom šatstva, obuvi, hygieny a pod.. Odporkyňa je na materskej dovolenke, poberá mesačne rodičovský príspevok 208,90 eur, okrem toho je poberateľkou prídavkov na navrhovateľa a jeho sestru X., ale tieto sú vyplácané na účet otca navrhovateľa. Spláca pôžičku vo výške 64,19 eur mesačne spoločnosti Quatro a okrem vyživovacej povinnosti k navrhovateľovi má vyživovaciu povinnosť aj k jeho sestre X. a v súčasnosti aj k mal. T. W.. Od marca 2013 býva u svojho priateľa G. G.. Súd citoval ust. § 62 ods. 1-3 Zákona o rodine, podľa ktorého plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k

deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Ďalej súd citoval ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Zákon o rodine v § 62 ods. 1 definuje vyživovaciu povinnosť rodičov k deťom ako ich zákonnú povinnosť, ktorá trvá dovtedy, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Navrhovateľ síce dosiahol plnoletosť, ale stále sa pripravuje na svoje povolanie stredoškolským štúdiom. Ako študent nemá príjem, nie je zatiaľ schopný sám sa živiť, teda je nezaopatreným dieťaťom, preto sa na neho vzťahujú uvedené ustanovenia Zákona o rodine. Odporkyňa je teda povinná prispievať navrhovateľovi výživným. Pri určení výšky výživného súd postupoval v súlade s § 75 ods. 1 Zákona o rodine, t.j. prihliadal na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery odporkyne, pričom pri určení minimálnej výšky výživného bol súd limitovaný § 62 ods. 3 Zákona o rodine. Minimálna výška výživného na nezaopatrené neploleté dieťa je 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa. Samotný zákon teda stanovuje spodnú hranicu výživného, ktoré je povinný uhrádzať každý rodič maloletého, resp. nezaopatreného dieťaťa, a to bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery, a to aj v prípade, ak by nemal žiaden príjem. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd zaviazal odporkyňu prispievať navrhovateľovi na výživné v minimálnej výške, ktoré do 30.6.2013 predstavuje sumu 26,65 eur a od 1.7.2013 sumu 27,13 eur mesačne. Súd zároveň vyčíslil sumu dlžného výživného za obdobie od 22.5.2013 do 30.6.2013 ako súčet alikvotnej časti výživného od 22.5.2013 do 31.5.2013 a sumy 26,65 eur, teda minimálneho výživného za 1 mesiac.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 a 2 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie odporkyňa s tým, aby platila výživné na navrhovateľa vo výške 10 % životného minima. Poukázala na to, že má nízky príjem 200,- eur, z čoho platí pôžičku 64,- eur a má vyživovaciu povinnosť na maloletú T. a na maloletú X.. Manžel jej na výživu neprispieva.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa a poukázal na účelovosť dôvodov uvádzaných odporkyňou v odvolaní. Navrhovateľ uviedol, že je nezaopatreným dieťaťom bez príjmu a sústavne sa pripravuje na svoje povolenie stredoškolským štúdiom, a preto odporkyňa bez ohľadu na výdaje, na ktoré poukazuje, je povinná prispievať na jeho výživu v súdom určenej minimálnej výške. Navrhovateľ navrhol potvrdiť rozsudok súdu prvého stupňa.

Odvolací súd podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľka domáhala jej preskúmania a dospel k záveru, že jej odvolanie nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa náležite zistil skutkový stav a vyvodil z neho aj správny právny záver. Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že medzi odporkyňou a navrhovateľom je vzťah rodiča a dieťaťa, a teda v zmysle § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým dieťa nie je schopné samo sa živiť. To znamená je povinnosťou odporkyne plniť si svoju vyživovaciu povinnosť až do času, kým navrhovateľ nebude schopný sám sa živiť. Každý rodič pritom je bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima a to jednak na nezaopatrené neploleté dieťa, ale aj na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Teda ak súd rozhodol v súlade s týmito ustanoveniami, rozhodol vecne správne, a preto odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

V odvolacom konaní bol navrhovateľ úspešný, avšak neuplatnil si náhradu trov konania, a preto mu tieto priznané byť nemohli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.